

ROMÂNIA  
CURTEA DE APEL BRAȘOV  
SECȚIA CIVILĂ

Dosar nr. 1308/62/2022

**ÎNCHEIERE**

Ședința Camerei de consiliu de la 13 Noiembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol fiind îndreptarea din oficiu a erorii materiale strecurate în cuprinsul Încheierii de ședință din data de 08.10.2024, în sensul completării elementelor omise, necesare soluționării sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 442 alin. 1 și 2 Cod procedură civilă.

Cauza se soluționează în Camera de Consiliu, fără citarea părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care instanța constată că nu se impune administrarea de noi probe la dosar, nu este necesară prezența părților, urmând a se reține cauza în vederea pronunțării asupra erorii materiale.

**CURTEA,**

**Analizând actele dosarului, reține următoarele:**

Conform art. 442 alin. 1 Cod procedură civilă *„Erorile sau omisiunile cu privire la numele, calitatea și susținerile părților sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale cuprinse în hotărâri sau încheieri pot fi îndreptate din oficiu ori la cerere.”*

Constatând că, din încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, a fost omis un element necesar soluționării sesizării, respectiv punctul de vedere motivat al completului de judecată, instanța va dispune îndreptarea erorii materiale, în sensul completării acestei omisiuni, sens în care la considerentele încheierii de ședință din data de 08.10.2024 se va adăuga:

**„Punctul de vedere al completului de judecată:**

Problema de drept ce trebuie soluționată în prezenta cauză, având în vedere cererea de chemare în judecată și temeiurile juridice invocate de apelanții reclamânți, este aceea de a se stabili dacă asistenții judiciari, ce fac parte din familia ocupațională „Justiție”, sunt îndreptățiți la stabilirea și la plata indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente, la nivelul indemnizațiilor procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., prin luarea în considerare a coeficienților de multiplicare stabiliți în Anexa la OUG nr.27/2006, lit.A pct. 6-13, în situația în care, prin hotărâri judecătorești, s-a recunoscut unor colegi majorarea indemnizației de încadrare, raportat la nivelul de salarizare al procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., precum și în raport de motivul invocat de reclamânți, referitor la necesitatea salarizării la nivelul maxim prevăzut pentru personalul care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Curtea reține că, la data de 09.04.2015, a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, prin care s-a introdus alin. 5<sup>1</sup> al art. 1 din OUG nr. 83/2014 în care se prevede că: *„Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salariat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salariat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”*

În legătură cu aplicarea art. 1 alin. 5<sup>1</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în

domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, s-a pronunțat, de altfel, și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 23 din 26.09.2016, dată în procedura dezlegării unor chestiuni de drept, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 28.884/3/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că:

*“ În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5<sup>1</sup>) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.”*

De asemenea, s-a conchis de către instanța supremă că nivelul de salarizare determinat prin aplicarea art. 1 alin. 1 și 2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, este cel ce interesează în aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 5<sup>1</sup> din aceeași ordonanță de urgență, astfel încât personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim *dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

Prin Decizia nr. 861 din 16 iunie 2009, Curtea Constituțională a reținut că: *“Esențială în definirea cadrului juridic analizat este stabilirea gradului instanțelor sau parchetelor pe lângă care magistrații, fie ei procurori, judecători sau magistrați-asistenți, funcționează. Astfel, atât Direcția Națională Anticorupție, cât și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe când instanțele care judecă cauzele instrumentate de aceste structuri nu sunt întotdeauna la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție (spre exemplu, competența de judecată în cazul infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene aparține judecătorilor, iar cea de urmărire penală Direcției Naționale Anticorupție). Conferirea acestei poziții superioare în ierarhia parchetelor a celor două structuri legitimează din punct de vedere constituțional salarizarea diferită a procurorilor care le compun în raport cu alți magistrați aflați la parchete sau instanțe superioare, chiar dacă, în fapt, aceștia au aceeași vechime în funcția de judecător sau procuror. Rezultă că aceste categorii de magistrați nu se află în aceeași situație juridică, astfel încât tratamentul juridic aplicat acestora din punct de vedere al salarizării nu poate fi decât diferit. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că o atare diferențiere este una justificată în mod obiectiv și rațional și că discriminarea salarială ar fi apărut numai atunci când legiuitorul nu ar fi ținut cont de poziția superioară a parchetului sau instanței de judecată, după caz”.*

În consecință, Curtea apreciază că, dacă drepturile salariale ale asistenților judiciari ar fi stabilite la nivelul indemnizațiilor procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., prin luarea în considerare a coeficienților de multiplicare stabiliți în Anexa la OUG nr.27/2006, lit.A pct. 6-13, s-ar încălca principiul stabilirii salariilor magistraților în raport de nivelul instanțelor sau parchetelor.

Mai mult, acordarea coeficienților corespunzători procurorilor DNA și DIICOT nu se încadrează în categoria drepturilor salariale la care se referă Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale, invocată de apelanții reclamânți.

Astfel, la par. 26, Curtea Constituțională reține următoarele:

*„Curtea reține că hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte inter partes, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală. În procesul de aplicare a legii, scopul*

*interpretării unei norme juridice constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete, la care norma juridică respectivă se referă, și în a se asigura astfel corectă aplicare a acelei norme, interpretarea fiind necesară pentru a clarifica și a limpezi sensul exact al normei, și pentru a defini, cu toată precizia, voința legiuitorului. Or, Curtea constată că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat)."*

Acordarea coeficienților specifici procurorilor DNA/DIICOT nu constituie drepturi reglementate de norme cu „aplicabilitate generală”, așa cum era situația majorărilor de 2, 5, 11%, de la care plecase analiza Curții Constituționale, care au fost aplicate pentru întreg sistemul justiției, fără niciun fel de circumstanțiere față de situația personală a fiecărui angajat în parte.

De altfel, prin Decizia nr. 80/2023, dată în procedura dezlegării unor chestiuni de drept ce au făcut obiectul unei cauze în care reclamantii, spre deosebire de părțile din prezentul dosar, aveau o altă calitate și anume, aceea de personal auxiliar de specialitate și conex la unități de parchet de pe lângă o curte de apel și o judecătorie, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022 și a stabilit că:

*“În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”*

**PENTRU ACESTE MOTIVE,  
IN NUMELE LEGII,  
DISPUNE**

Admite sesizarea din oficiu.

Dispune îndreptarea erorii materiale, strecurate în cuprinsul Încheierii de ședință din data de 08.10.2024, în sensul completării elementelor omise, necesare soluționării sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, și în consecință, la considerentele încheierii de ședință din data de 08.10.2024 se adaugă:

**„Punctul de vedere al completului de judecată:**

Problema de drept ce trebuie soluționată în prezenta cauză, având în vedere cererea de chemare în judecată și temeiurile juridice invocate de apelanții reclamantii, este aceea de a se stabili dacă asistenții judiciari, ce fac parte din familia ocupațională „Justiție”, sunt îndreptățiți la stabilirea și la plata indemnizației de încadrare și a celorlalte drepturi aferente, la nivelul indemnizațiilor procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., prin luarea în considerare a coeficienților de multiplicare stabiliți în Anexa la OUG nr.27/2006, lit.A pct. 6-13, în situația în care, prin hotărâri judecătorești, s-a recunoscut unor colegi majorarea indemnizației de încadrare, raportat la nivelul de salarizare al procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T., precum și în raport de motivul invocat de reclamantii, referitor la necesitatea salarizării la nivelul maxim prevăzut pentru personalul care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Curtea reține că, la data de 09.04.2015, a intrat în vigoare Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, prin care s-a introdus alin. 5<sup>1</sup> al art. 1 din OUG nr. 83/2014 în care se prevede că: „Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un

*cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."*

În legătură cu aplicarea art. 1 alin. 5<sup>1</sup> din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, s-a pronunțat, de altfel, și Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 23 din 26.09.2016, dată în procedura dezlegării unor chestiuni de drept, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr. 28.884/3/2015, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că:

*"În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5<sup>1</sup>) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „salarizat la același nivel” are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. 1 lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice."*

De asemenea, s-a conchis de către instanța supremă că nivelul de salarizare determinat prin aplicarea art. 1 alin. 1 și 2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, este cel ce interesează în aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 5<sup>1</sup> din aceeași ordonanță de urgență, astfel încât personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim *dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.*

Prin Decizia nr. 861 din 16 iunie 2009, Curtea Constituțională a reținut că: *"Esențială în definirea cadrului juridic analizat este stabilirea gradului instanțelor sau parchetelor pe lângă care magistrații, fie ei procurori, judecători sau magistrați-asistenți, funcționează. Astfel, atât Direcția Națională Anticorupție, cât și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism funcționează în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pe când instanțele care judecă cauzele instrumentate de aceste structuri nu sunt întotdeauna la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție (spre exemplu, competența de judecată în cazul infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene aparține judecătorilor, iar cea de urmărire penală Direcției Naționale Anticorupție). Conferirea acestei poziții superioare în ierarhia parchetelor a celor două structuri legitimează din punct de vedere constituțional salarizarea diferită a procurorilor care le compun în raport cu alți magistrați aflați la parchete sau instanțe superioare, chiar dacă, în fapt, aceștia au aceeași vechime în funcția de judecător sau procuror. Rezultă că aceste categorii de magistrați nu se află în aceeași situație juridică, astfel încât tratamentul juridic aplicat acestora din punct de vedere al salarizării nu poate fi decât diferit. Având în vedere aceste aspecte, Curtea constată că o atare diferențiere este una justificată în mod obiectiv și rațional și că discriminarea salarială ar fi apărut numai atunci când legiuitorul nu ar fi ținut cont de poziția superioară a parchetului sau instanței de judecată, după caz".*

În consecință, Curtea apreciază că, dacă drepturile salariale ale asistenților judiciari (categorie profesională ce nu se află în aceeași situație juridică cu cea a procurorilor D.N.A. și D.I.I.C.O.T. și nici nu-și desfășoară activitatea în aceleași condiții cu aceștia) ar fi stabilite la nivelul indemnizațiilor acestor procurorilor, prin luarea în considerare a coeficienților de

multiplicare stabiliți în Anexa la OUG nr.27/2006, lit.A pct. 6-13, s-ar încălca principiul stabilirii salariilor magistraților în raport de nivelul instanțelor sau parchetelor.

Mai mult, acordarea coeficienților corespunzători procurorilor DNA și DIICOT nu se încadrează în categoria drepturilor salariale la care se referă Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale, invocată de apelanții reclamanți.

Astfel, la par. 26, Curtea Constituțională reține următoarele:

*„Curtea reține că hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte inter partes, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală. În procesul de aplicare a legii, scopul interpretării unei norme juridice constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete, la care norma juridică respectivă se referă, și în a se asigura astfel corecte aplicare a acelei norme, interpretarea fiind necesară pentru a clarifica și a limpezi sensul exact al normei, și pentru a defini, cu toată precizia, voința legiuitorului. Or, Curtea constată că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat).”*

Acordarea coeficienților specifici procurorilor DNA/DIICOT nu constituie drepturi reglementate de norme cu „aplicabilitate generală”, așa cum era situația majorărilor de 2, 5, 11%, de la care plecase analiza Curții Constituționale, care au fost aplicate pentru întreg sistemul justiției, fără niciun fel de circumstanțiere față de situația personală a fiecărui angajat în parte.

De altfel, prin Decizia nr. 80/2023, dată în procedura dezlegării unor chestiuni de drept ce au făcut obiectul unei cauze în care reclamanții, spre deosebire de părțile din prezentul dosar, aveau o altă calitate și anume, aceea de personal auxiliar de specialitate și conex la unități de parchet de pe lângă o curte de apel și o judecătorie, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Brașov - Secția civilă, în Dosarul nr. 2.710/62/2022 și a stabilit că:

*“În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale.”*

Celelalte dispoziții ale Încheierii de ședință din data de 08.10.2024 rămân neschimbate. Definitivă.

Dată în Camera de consiliu și pronunțată azi, 13 noiembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte,  
(...)

Judecător,  
(...)

Grefier,  
(...)